

Den gældende 100 m beskyttelseslinje omkring fortidsminder opretholdes. Administrationen af beskyttelseslinjen foreslås overført fra fredningsnævnene til amtsrådene.

2.5. Beskyttelseslinier

Strandbeskyttelseslinjen, fortidsmindebeskyttelseslinjen og kirkebyggelinjen foreslås opretholdt som selvstændige bestemmelser i lovforslaget (i kapitel 2). Endvidere opretholdes sø- og åbeskyttelseslinjen i landzone, for så vidt angår tilplantning og terrænændringer.

Administrationen af disse beskyttelseslinier foreslås overført fra fredningsnævnene til amtsrådene. Det bemærkes herved, at et flertal i Arealudvalgets delbetænkning 3 fra oktober 1987 tilkendegav, at man fandt det hensigtsmæssigt, at Miljøministeriet som led i en generel revision af naturfredningsloven udarbejdede forslag til en ny organisation af bygge- og beskyttelseslinieopgaverne med udgangspunkt i, at naturfredningslovens beføjelser på dette område samles hos amtsrådene.

I landzone udgår skovbyggelinjen og sø- og åbeskyttelsesliniens bestemmelser om byggeri m.v. som selvstændig regulering i lovforslaget, idet hensynene varetages ved administrationen af landzonebestemmelserne i lov om planlægning. I byzone og sommerhusområder foreslås disse beskyttelseslinier opretholdt som selvstændige bestemmelser. Administrationen foreslås overført til kommunalbestyrelserne. Forslaget vil sikre en fortsat varetagelse af beskyttelses hensynene, således at kommunalbestyrelserne har mulighed for at regulere byggeri inden for disse linier, selvom der ikke udarbejdes lokalplan.

Den gældende lovs regler om miljøministerens adgang til at ophæve bygge- og beskyttelseslinierne opretholdes og udbygges til også at omfatte ophævelse og ændring af fortidsmindebeskyttelseslinien.

2.6. Offentlighedens adgang til naturen

Lovforslagets kapitel 4 viderefører i princippet de gældende regler om almenhedens færdsel og ophold. Der er desuden foreslået visse udvidelser, f.eks. at cykling tillades i private skove. Der sikres endvidere offentligheden adgang til at gå og cykle på visse private veje og stier i det åbne land. Ejeren kan dog i en række opregnede situationer helt eller delvis forbyde færdsel.

2.7. Beskyttelse af plante- og dyrearter

Bestemmelserne i kapitel 5 om beskyttelse af plante- og dyrearter svarer indholdsmæssigt til den gæl-

dende § 59 og § 60 b i naturfredningsloven med de ændringer, der var indeholdt i lovforslaget fra 1988.

Udover en generel modernisering af bestemmelsernes ordlyd er der foreslået visse ændringer, overvejende med henblik på

- at forbedre mulighederne for kontrollen med bestemmelsernes overholdelse,
- at styrke beskyttelsen af de her i landet fredede dyr og
- at hindre forskellige transaktioner med udenlandske vilde dyr og planter, der er taget illegalt fra naturen i oprindelseslandet.

Som noget nyt er det foreslået, at der kan indføres en autorisationsordning for personer, der erhvervsmæssigt udnytter vilde dyr og planter, f.eks. ved at indføre disse her til landet.

Det foreslås endvidere, at dyr, der ikke tilhører landets naturlige vildtlevende fauna, ikke må udsættes i naturen uden miljøministerens tilladelse, og at der skabes mulighed for at regulere udsætningen af planter, som ikke hører naturligt hjemme i Danmark. Hensigten hermed er at undgå uheldige ændringer i den vilde flora og fauna.

2.8. Fredninger

Lovforslagets kapitel 6 opretholder fredninger som et særligt styringsmiddel til en varig sikring af de formål, som er omfattet af loven. Fredningsnævnene opretholdes, idet antallet af fredningsnævne dog reduceres til ét fredningsnævne pr. amt. Overfredningsnævnet erstattes af det Naturklagenævne, der foreslås oprettet. Kompetencen til at behandle og træffe afgørelser i fredningssager er fortsat henlagt til fredningsnævnene med klageadgang til Naturklagenævnet.

Proceduren foreslås forenklet, idet naturfredningslovens bestemmelser om foreløbige fredningsforslag ikke er medtaget.

De indholdsmæssige regler om udløsning af erstatning ved gennemførelse af fredninger er ikke ændret i forhold til naturfredningsloven, og den særlige taksationskommission, der efter naturfredningsloven er klagemyndighed for så vidt angår erstatningsspørgsmålene, opretholdes som klagemyndighed for Naturklagenævnets afgørelser om erstatning.

2.9. Naturpleje

Der foreslås i kapitel 7 en obligatorisk pleje af arealer der omfattes af de generelle beskyttelsesbestemmelser om naturtyper, sten- og jorddiger og fortidsminder, hvis ejes af amtskommuner eller kommuner, og en tilsvarende regel vil blive gennemført administrativt for statsejede arealer. Der er derimod ikke